

F. t. l. om ændr. af færdselsloven.

at ny retssag mellem skadelidte og selskabet er nødvendig.

Foruden at skabe mulighed for Danmarks ratifikation af den europæiske konvention vil en gennemførelse af den foreslåede lovændring således være i bedre overensstemmelse med de faktiske forhold end de gældende regler. Såvel i Finland som i Norge og Sverige er det da også den almindelige regel, at skadelidte har adgang til at rette sit krav direkte mod forsikringsselskabet.

Bestemmelsen finder anvendelse også, hvor Dansk Forening for international Motorkøretøjsforsikring (D.F.I.M.) er ansvarlig for skader, der forvoldes af et udenlandsk motorkøretøj, jfr. nærmere bekendtgørelse nr. 42 af 2. marts 1956 § 9, som ændret ved bekendtgørelse nr. 55 af 21. februar 1962 og nr. 395 af 12. december 1963, og justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 12. december 1963.

Til nr. 7, 9 og 12.

Forslagene indeholder redaktionelle ændringer, der er en konsekvens af forslaget om indsættelse af et nyt stykke i lovens § 66, henholdsvis § 67.

Til nr. 8 (§ 66 a).

Bestemmelserne i § 66 a giver i overensstemmelse med art. 7, stk. 2, i bilag I til konventionen forsikringsselskaberne mulighed for at opnå, at den dom, der afsiges under en af skadelidende direkte mod forsikringsselskabet anlagt sag, får retsvirkning også i forhold til den, hvis ansvar er dækket af forsikringen. Bestemmelsen svarer med en redaktionel ændring til reglerne i færdselslovens § 67, stk. 2, om tilvarsling af ejeren (brugeren) i tilfælde, hvor erstatningsspørgsmålet afgøres under straffesagen mod skadevolderen.

Bestemmelsen finder også anvendelse, hvis staten eller en kommune er ansvarlig efter færdselslovens § 66, stk. 7, 2. pkt.

Til nr. 10.

Til § 67, stk. 2. Bestemmelsen, der fastlægger forsikringsselskabernes procesretlige stilling under straffesagen og erstatter færdselslovens § 67, stk. 2, er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 66, stk. 3.

Efter de gældende regler skal forsikringsselskabet tilsiges til ethvert retsmøde og har adgang til ved erklæring til retsbogen at indtræde som part, for så vidt angår erstatningsspørgsmålet, hvorimod selskabet efter de foreslåede bestemmelser obligatorisk indtræder som part i sagen.

Til § 67, stk. 3. Bestemmelsen, der som fremhævet i de almindelige bemærkninger i forbindelse

med den foreslåede § 66 a, er nødvendig til udførelse af art. 7, stk. 2, i bilag I til konventionen, svarer med en redaktionel ændring til de gældende regler i færdselslovens § 67, stk. 2, om tilvarsling af ejeren (brugeren). Bestemmelsen er imidlertid som følge af de ovenfor foreslåede ændringer i reglerne om forsikringsselskabernes procesretlige stilling, udskilt til et nyt stykke, ligesom den foreslåede affattelse af § 66 a gør det hensigtsmæssigt at erstatte de detaljerede regler i den gældende bestemmelse med en henvisning til § 66 a, stk. 2.

Til nr. 11 (§ 67, stk. 5).

Bestemmelsen svarer til færdselslovens § 67, stk. 4, med den ændring, at forsikringsselskabet også for ankeinstansen anses som part, for så vidt erstatningsspørgsmålet tages under påkendelse.

Til nr. 13 (§ 69).

Er en færdselslovovertrædelse begået med et ikke her i landet registreret motordrevet køretøj, kan politiet efter færdselslovens § 69, stk. 3, ved henvendelse til politiet eller toldvæsenet på det sted, hvorfra køretøjet agtes ført ud af landet, kræve, at køretøjet holdes tilbage, indtil sagen har fundet sin afgørelse, medmindre føreren stillet sådan sikkerhed for betaling af bøde og erstatning, som måtte blive forlangt, og desuden opgiver en her i landet boende person, som kan modtage søgsmål på hans vegne.

I forbindelse med overvejelserne vedrørende forfølgning af færdselsforseelser begået i udlandet, jfr. forslaget nr. 14, har man overvejet, i hvilket omfang der vil være behov for at opretholde det særlige tvangsmiddel overfor udenlandske motorførere, der findes i § 69, stk. 3.

Spørgsmålet har været forelagt anklagemyndigheden, politidirektøren i København og Foreningen af Politimestre i Danmark.

Det er herved oplyst, at det forholdsvis sjældent har været nødvendigt formelt at bringe bestemmelsen i anvendelse; i de fleste tilfælde har man — på baggrund af bestemmelsens blotte eksistens — kunnet opnå udlændinges medvirken til, at færdsels-sagerne har fundet en hurtig afgørelse.

Der antages fortsat at være behov for et tvangsmiddel af denne karakter, idet hensynet til bevisførelsen — som omtalt i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 69a, stk. 1, — hyppigt vil være til hinder for en sags oversendelse til hjemlandet til videre forfølgning.

Justitsministeriet foreslår herefter bestemmelsen opretholdt, men med en formulering, der i højere grad bringer den i overensstemmelse med almindelige strafferetlige og straffeprocessuelle principper.